

Talán felvetődik bennünk a kérdés a 2016-os év kezdete után, de már benne az élet sűrűjében, hogy vajon jobb lesz-e, vagy másabb lesz-e ez az év az előzőektől? Előfordulhat, hogy az évet kezdve, tervezgettük, hogy mit is kellene másként tenni, mint eddig, mit szeretnénk elérni, hová szeretnénk eljutni, mennyivel szeretnénk boldogabbnak lenni... Lehet, hogy egy kis remény, várankozás, bizakodás is volt bennünk, mielőtt megkezdődött volna az új, hogy talán ez az év, meghozza a változást, az áttörést számunkra, egészségben, sikerekben, kapcsolatainkban, lelkiekben, boldogságkeresésünkben... ki tudja, hogy mi mindenben szeretnénk még változást, áttörést, ... – talán most... Eltelt néhány hét, és amikor már benne vagyunk a mókuserékben, belelendültünk a munkába, visszarázódtunk az ünnepek hangulata, az újév, változást hozó érzete után a mindennapok valóságába, akkor merül fel bennünk a kérdés, hogy minden maradt a régiben? Ugyanazok a problémák, ugyan olyanok a kollégák, a főnökök, ugyan olyan nehezek a mindennapok, ugyanúgy viszonyulnak hozzám mások, esetleg a család, a házastárs, a gyerekek... Nem változott semmi, hiába volt a titkos vágy, remény bennem, nem változott semmi. Örömtelen, gyakran keserű mindennapok egyhangúsága lombozza le bizakodásunkat, néhány héttel az újév kezdete után. Jó ez így? De hát annyiszor akartam, igyekeztem, próbáltam, de ez idáig sikertelenül. Gyakran érezzük azt, hogy rajtunk kívül álló okok miatt élünk, érzünk, kesergünk amiatt, ahogyan megéljük a mindennapok valóságát – és igazán változtatni nem is tudunk rajta...

De szeretném, ha egy kicsit az Isten igéjére figyelve, keresnénk ebből a kiutat: „Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” Róma 12, 1-2.

Mit is jelent ez a gyakorlatban? Ne úgy reagáljak, ahogyan elvárják, vagy ahogyan megszokták tőlem, hanem kezdjek el másként viszonyulni mindahhoz, mely ér, vagy körülvesz engem. Gyakran viselkedési mintáink az elvárásnak felelnek meg. Ha most dühösnek kell lennem ebben a helyzetben, akkor az leszek, mert ezt várja el tőlem a környezet, a helyzet. De nem kell ennek így lennie. Van jogom, hogy másként reagáljak, akkor is is, ha ez szokatlan. Ne legyünk az elvárások rabjai, ne legyünk a körülményeknek kiszolgáltatva, azáltal, hogy a szokások, elvárások alapján viselkedünk, hanem legyünk bátrak arra, hogy megváltozott gondolkodásunk, a világgal, a világ elvárásaival való szakítás eredményeként másként éljük meg az eseményeket. Ez a változás nem másoktól függ, nem rajtunk kívül álló változások, melyre hatással nem lehetünk, hanem éppen a bennünk történő változások, meghozhatják a régóta vágyott változást az életünkben, környezetünkben. Ha ennek urai, véghezvivői leszünk, akkor a 2016-os év biztosan más lesz, mint az eddigiek!

- Legyen az Úr előtted, hogy mutassa mindig a helyes utat.
- Legyen melletted, hogy ölelő karjával megvédjen.
- Legyen mögötted, hogy alattomos támadásoktól óvjon.
- Legyen alattad, hogy a csapdákból kimentsen.
- Legyen benned, hogy vigasztaljon szomorúságodban.
- Legyen körülötted, hogy minden bántalmat felfogjon.
- Legyen fölötted szüntelen áldásával.

Így áldjon meg Téged a mindenható és irgalmas Isten; az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Amen